

KUNSTENAAR Schilder en tekenaar Jan Geusebroek kijkt met trots terug op kunstcarrière

‘M’n beste werk moet ik nog maken’

In 1949 kwam Jan Geusebroek naar Maastricht om aan de Stadsacademie schilderkunst te studeren. Vandaag, op zijn 90ste verjaardag, kijkt hij terug.

door **Lonneke van Dijk**

Zijn zolderatelier aan huis in Maastricht herbergt een schat aan kunstwerken. Landschappen, portretten en zijn geliefde schilderijen van bomen en parken. Ze zijn talloos. Een verklaring daarvoor is te vinden in de data op de werken: deze schilder, geboren in Medemblik, is al decennialang bezig.

„Van mijn ouders moest ik eerst maar eens een echt vak gaan leren”, vertelt kunstenaar Jan Geusebroek. Hij ging zodoende bij zijn vader in de leer als metselaar. „Maar aan het eind van de oorlog, tijdens de hongerwinter, zeiden ze me om toch maar eens wat te schilderen en dat proberen te ruilen voor eten.”

Dat lukte, en zo schilderde Geusebroek zijn familie de winter door. Mede daardoor kreeg hij van de familie groen licht om te gaan doen waar zijn hart lag: schilderen. Na zijn studie aan de Rijksacademie te Amsterdam, vertrekt hij naar Maastricht waar hij afstudeert aan de Stadsacademie. Ook leert hij daar zijn vrouw Frédérique (77) kennen. In Maastricht leert de kunstenaar, die tot dan toe vooral landschappen en portretten schildert, de parken kennen, waardoor hij zijn fascinatie voor bomen verder

Schilder Jan Geusebroek is vooral gefascineerd door bomen.

foto **Annemiek Mommers**

ontwikkelt. „Bomen kun je secuur aquarelleren, maar ze bieden ook veel ruimte om je eigen fantasie op los te laten”, aldus Geusebroek, die de gelegenheid vaak aangrijpt voor zijn feeëriekke weergaves in olieverf, die hij altijd op locatie schildert. „En ze poseren ook zo geduldig”, voegt hij er glimlachend aan toe.

Echtgenote Frédérique, een geboren en getogen Maastrichtse: „Jan heeft altijd zo hard gewerkt. Als je hem bezig ziet met het klaarzetten van zijn spullen, dan zie je gewoon hoe hij bijna van de wereld is, omdat hij zo wordt opgezogen door zijn onderwerp. Schilderen is voor hem echt een ritueel.” Hoewel Geusebroek zegt „als schil-

der nooit klaar” te zijn, en dat „zijn beste werk nog geschilderd moet worden”, gaat dat met de leeftijd toch wat moeilijker. Zijn stramme benen verhinderen hem dagen achter de ezel te staan. Toch is hij een tevreden man, want deze zomer exposeert hij in de Selexyz boekwinkel in de Dominicanerk. „Op een gegeven mo-

ment is het ook genoeg geweest.” En ook al krijgt hij misschien het grote lege doek dat nog op zolder staat te wachten niet vol, de kunst heeft hem hoe dan ook veel geschonken: „Door het schilderen ben ik een blij mens geworden.” De tentoonstelling *Maastrichtse Parken* in boekhandel Selexys is te zien tot 28 juli.